

1809

2. Beh. af Forsl. t. Finantslov for Finantsaaret 1879—80.

1810

hvad Vædringsforslagene angaar. — Jeg har blot et Par Ord at bemærke med Hensyn til Nr. 86 i Betænkningen om en Bevilling paa 25,000 Kr. til Geistligheden, som blev indført isjor, og som er et Tilskud fra Stiftsmidlerne. Der er selvfølgelig der nogen Nuance mellem dem, der indførte Forslaget isjor, og os om Opfattelsen af det Spørgsmaal. Vi sagde fra vor Side, at naar vi kom ind paa det, var det en svækkende Bestemmelse for at komme overens om en Pensionslov. Det er nu imidlertid engang blevet Rigsdagens Beslutning, og vi maa tage de forstandige Konsekvenser deraf. Det ligger i Sagens Natur, at Gjenbevillingen af disse 25,000 Kr. ikke er nye 25,000 Kr., men det er forsaavidt de samme, idet de gaa ud paa at bevare de Lillæg, der ere givne de paagældende Embeder, saalange som Forholdene for deres Vedkommende ere de samme som hidtil. Skifter disse Forhold noget, saa at enkelte Lillæg blive løse, vil Ministeren kunne benytte disse løse Beløb i lignende Diemed til lignende Embeder. — Saa har jeg en Bemærkning at gjøre med Hensyn til det under Nr. 78 i Betænkningen omhandlede Forhold angaaende ældre Skuespilleres Pension, et Forhold, som man ligeledes har forhandlet med den ærede Minister om. Sagen er nemlig den, at blandt de pensionsberettigede Skuespillere, hvis Pension fastsattes efter deres Lønning og Indtægt af Fej, beregnet efter Pensionslovens Regler som uvis Indtægt, vil der være en Del, som, naar de have naaet en vis Alder, hvor de endnu have været benyttet temmeligt hyppig som Skuespillere og altsaa have en betydelig Indtægt ved Fej, men ere af en saadan Alder og Helbredstilstand, at de ere berettigede til at forlange Afsked, da ville kunne opnaa en høiere Pension, end hvis de bleve staaende nogle Aar endnu og kun bleve benyttede sjældnere paa Grund af deres Alder, idet de saa kunde komme til at træde af med en betydelig ringere Pension. For nu at forhindre, for enkelte udmærkede Skuespillere, hvorom der kan være Tale, og hvis Forbliven ved Theatret kunde have særlig Betydning for dette, skulle lade sig lede af Pensionshensyn til at træde af, har man været enig med Ministeren om at udtale, at man antog, at man til den Tid fra Rigsdagens Side vilde stille sig velvillig til Forslag af Theaterministeren med Hensyn til Beregningen af saadanne enkelte Skuespilleres Pension. Det er Betydningen af den

Bemærkning, vi have sat i Betænkningen. Det er ingenlunde en almindelig Regel, gjældende for alle ældre Skuespillere, men kun for saadanne, om hvis Betydning for Theatret der kan skjønnes at være en almindelig Samstemning, og som Theaterbestyrelsen tror at burde beholde ud over den Tid, da de ellers kunde træde af. Jeg skal dermed slutte.

Scavens: Det Mindretal, hvortil jeg har den Ære at høre, har ikke kunnet slutte sig til Forslaget under Nr. 52, om at negte det begjærede Tilskud til Opførelsen af en Kirke ved Nadesø i Hauerslev Sogn. Efter hvad der er oplyst i Anmærkningerne, synes vi, at Villighed kan tale for, at vi kunne disse Mennesker, der bo i de i Anmærkningerne omtalte 5 større Sogne, til Hjælp. Beboerne omkring det Sted, hvor Kirken skal opføres, have, som det er oplyst, langt til deres Sognkirke; for de Flestes Vedkommende omtrent en Mil. Beboerne ere ikke velhavende, men have dog været istand til at faae tegnet 9,000 Kr., de have faaet Bladsen, hvor Kirken skal ligge, foræret, og de have paataget sig en Forpligtelse til at vedligeholde den i Fremtiden. Naar de nu bede Staten om at komme dem til Hjælp med en Bevilling af 10,000 Kr., tror jeg, som jeg sagde, at Villighed kan tale for, at man gjør det, og heller ikke ser jeg rettere end, at vi i saa Henseende ikke indføre et nyt Princip, men gjøre kun det Samme, vi ofte tidligere have gjort. Jeg skal derfor anbefale Thinget at stemme mod Nr. 52. Jeg vil med det Samme tillade mig at omtale med et Par Ord Forslaget under Nr. 51, hvor der tales om Oprettelsen af et Kapellani for Eistrup Sogn, og hermed staaer i Forbindelse et andet Forslag om Bevilling til at bygge en Kirke derovre. Naar vi ikke have kunnet slutte os til disse Forslag af den høitærede Kultusminister, saa er det ikke, fordi vi ere uvenlig stemte for at give den Sogn, som her omtales, midt inde i Heben, et saadant Bidrag, som er forlangt, men fordi vi mene, at det vil være bedst at indføre en anden Ordning af de firkulige Forhold derovre end den, den høitærede Minister har tænkt sig. Vi tro, at det at gaa frem paa den Maade, Ministeren har tænkt sig, vilde blive noget for dyrt for Statskassen, idet der med samme Ret som fra Beboerne i Eistrup kunde komme Ansøgninger om at bygge Kirker i de tilgrændsende Sogne, hvortil man vilde